

EHEAROME2020

Rimski komunike

PRILOGA III

EUROPEAN
Higher Education Area

bologna
process

ITALIAN **BFUG** SECRETARIAT
2018-2020

Edited within the Erasmus+ project “[IN-GLOBAL Enhancing Knowledge of the EHEA and Global Dialogue](#)” in 2023.

The original version of the Rome Communiqué and its annexes are available on the website of the European Higher Education Area:
<https://ehea.info/page-ministerial-conference-rome-2020>

**Co-funded by
the European Union**

Funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or the European Education and Culture Executive Agency (EACEA). Neither the European Union nor EACEA can be held responsible for them.

Priporočila nacionalnim organom za izboljšanje visokošolskega učenja in poučevanja v evropskem visokošolskem prostoru

Sestavila Svetovalna skupina 2 za učenje in poučevanje Skupine za spremljanje bolonjskega procesa

V Pariškem komunikeju iz leta 2018 so ministri dodali »še eno ključno značilnost evropskega visokošolskega prostora, to je sodelovanje pri inovativnih praksah učenja in poučevanja.«

Ministrom in nacionalnim organom se zato predlagajo ta priporočila za ukrepanje, da bi se okrepili sodelovanje in partnerstvo v evropskih visokošolskih sistemih in med njimi.

Priporočila v celoti upoštevajo temeljne vrednote evropskega visokošolskega prostora, nazadnje izražene v Pariškem komunikeju 24. in 25. maja 2018, in sicer: »Akademska svoboda in integriteta, institucionalna avtonomija, sodelovanje študentov in zaposlenih pri vodenju visokega šolstva, javna odgovornost za visoko šolstvo in javna odgovornost visokega šolstva so temelj evropskega visokošolskega prostora.«

V okviru zdravstvene krize covid-19 je v več pogledih dodatno poudarjena pomembnost priporočil Skupine. Še posebej so pomembna priporočila o potrebi po pedagoških inovacijah, nadaljnem razvoju spletnega izobraževanja, prosto dostopnih učnih virov in priporočila o krepitvi povezave med raziskavami izobraževanja in poučevanjem.

Spodaj povzeta priporočila temeljijo na potrebi po učenju, ki se osredinja na študenta, izboljšanju poučevanja in splošnem pomenu nacionalnega in mednarodnega dialoga, ki vključuje vse deležnike. Ta tri področja so med seboj povezana in enako pomembna.

Priporočila poudarjajo tudi ključni pomen krepitve bolonjskih orodij, zlasti evropskega sistema prenašanja in zbiranja kreditnih točk (ECTS), za prikaz doseženih učnih rezultatov in z njimi povezane delovne obremenitve ter drugih ključnih bolonjskih zavez.

Javni organi, pristojni za visoko šolstvo, bi se morali zavezati:

1. uresničevanju učenja, ki se osredinja na študenta, s/z:

podpiranjem visokošolskih ustanov pri njihovih prizadevanjih za začetek ali nadaljevanje strukturiranega dialoga o inovacijah ter izboljšanju učenja in poučevanja, kamor bi bili vključeni študenti, učitelji in ustrezni zunanji deležniki. Obravnavana vprašanja bi morala vključevati razvoj učnih načrtov, učnih rezultatov, ocenjevanja in zagotavljanja kakovosti, pri tem bi bilo treba upoštevati spretnosti, potrebne za reševanje trenutnih in prihodnjih izzivov družbe;

spodbujanjem razvoja mehkih veščin v okviru disciplinarnih tečajev in veščin, ki jih potrebuje razsvetljen državljan 21. stoletja, da bi razumel izzive kompleksnega sveta ter spoštoval druge ljudi in okolje;

proučevanjem načinov za spodbujanje čezmejne izmenjave dobrih praks za podporo pri izboljšanju kakovostnega učenja in poučevanja s poudarkom na aktivnih metodah;

ustvarjanjem podpornega okolja glede financiranja in ureditve, ki bi visokošolskim zavodom omogočal prilagajanje izobraževanja potrebam različnih vrst študentov (vseživljenjski študenti, izredni študenti, študenti iz nezadostno zastopanih in prikrajšanih skupin) ter gradnjo kulture za pravičnost in vključenost. To vključuje ustvarjanje prožnih učnih poti (vključno z mikro kvalifikacije (micro-credentials)) na institucionalni in nacionalni ravni ter v vsem evropskem visokošolskem prostoru in proučevanje možnosti, ki jih za to omogočajo digitalne tehnologije;

spodbujanjem in podpiranjem razvoja in izvajanja nacionalnih in institucionalnih strategij ter pristopov za odprto izobraževanje in uporabo prostodostopnih učnih virov;

spodbujanjem študentov k mobilnosti, ki presega predhodno sklenjene sporazume med univerzami.

2. pospeševanju stalnega izboljševanja poučevanja s/z:

spodbujanjem oblikovanja izobraževalnih skupin, ki vključujejo akademike in zaposlene, odgovorne za pomoč ali usposabljanje pri njihovih nalogah (institucionalne in/ali medinstitucionalne skupine);

podpiranjem visokošolskih zavodov pri krepitvi stalnega poklicnega razvoja učiteljev in (čezmejne) izmenjave dobrih praks. Ukrepe za medinstitucionalni razvoj osebja in oblikovanje nacionalnih struktur sodelovanja je mogoče uporabiti za izboljšanje stalnega poklicnega razvoja;

podpiranjem visokošolskih zavodov pri oblikovanju trajnostnega in podpornega okolja na institucionalni in nacionalni ravni za preoblikovanje kakovostnega poučevanja in učenja, zlasti digitalnega. Tako okolje je treba oblikovati v sodelovanju z zaposlenimi, ki so odgovorni za poučevanje, in vključiti okvir z dostojnimi delovnimi razmerami in obvladljivo obremenitvijo učiteljev ter privlačnimi možnostmi zaposlitve;

zagotavljanjem strukturnih ukrepov za enakopravno upoštevanje poučevanja in raziskovanja v sodelovanju z visokošolskimi zavodi (ki naj bi vključile vse, ki so odgovorni za poučevanje). Po potrebi je treba revidirati sheme akademske kariere za boljšo prepoznavnost poučevanja v akademski karieri;

proučevanjem načinov za spodbujanje novih in inovativnih metod poučevanja v sodelovanju z visokošolskimi zavodi s poudarkom na med- in multidisciplinarnih pristopih, raziskavah, ki temeljijo na učenju in poučevanju, ustrezni uporabi analize učenja, odprtem izobraževanju in drugih inovativnih pristopih.

3. krepitvi sposobnosti visokošolskih zavodov in sistemov za izboljšanje učenja in poučevanja s/z:

vključevanjem izpopolnjenega učenja in poučevanja v nacionalne visokošolske strategije in pristope. Oblikovanje in izvajanje takih strategij in pristopov bi moralo biti osnova za strukturiran in stalen dialog z visokošolskimi zavodi in drugimi deležniki v skupnosti učenja in poučevanja;

podpiranjem strateške razvojne in inovacijske zmogljivosti učenja in poučevanja na nacionalni in institucionalni ravni z empiričnimi izobraževalnimi raziskavami, projekti, pilotnimi projekti ter zbiranjem in uporabo podatkov o izobraževanju ob upoštevanju zaupnosti podatkov;

proučevanjem načinov za spodbujanje in podpiranje čezmejne izmenjave dobrih praks na nacionalni ravni in v vsem evropskem visokošolskem prostoru, na primer s platformami za izmenjavo in sodelovanje;

dodelitvijo ustreznega in stabilnega financiranja in virov ter po potrebi s sprejetjem zakonodajnih okvirov, ki ustrezajo svojemu namenu, da se visokošolskim zavodom omogoči razvoj inovativnih in visokokakovostnih okolij za poučevanje in učenje.

V svojem naslednjem delovnem načrtu je bila Skupina za spremljanje bolonjskega procesa pozvana, da podpre izvajanje priporočil glede učenja in poučevanja, zato da se doseže skupni napredek v evropskem visokošolskem prostoru, in da poroča o rezultatih v poročilu o izvajanju bolonjskega procesa za leto 2024.

**Co-funded by
the European Union**

This translation is co-funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or the European Education and Culture Executive Agency (EACEA). Neither the European Union nor EACEA can be held responsible for them.

